

LA LLUFA

EL PAÍS BASC TAMBÉ EXISTEIX

Conflicte metal·lúrgic

El País Basc sense ETA ha perdut molt. Tant poc se'n parla que ja semblen independents d'Espanya. Abans, quan ETA, tots els poders estaven molt interessats en parlar d'Euskal Herria perquè els feia por, pànic. Llavors la gent basca era sana i forta i menjaven de conya... tòpics que es repetien com encara es fa ara amb la "laboriosa Catalunya". Maneres molt infantils de donar peixet a un poble que no el necessita perquè ja té mar i dignitat pròpia.

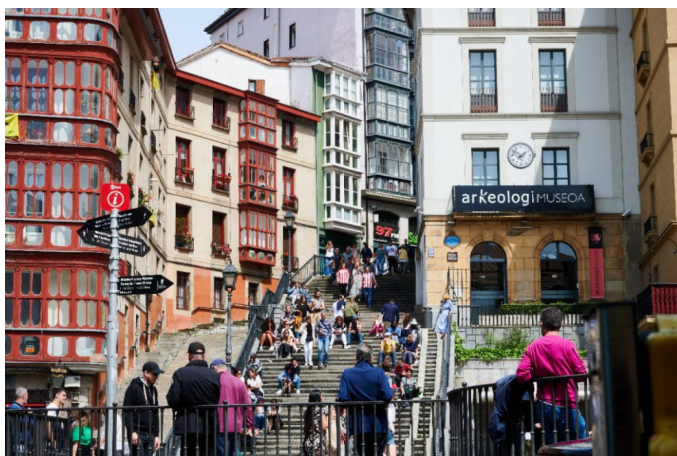
ETA ha deixat les armers i el poder s'ha oblidat del País Basc. Ja no porten conflictes, ja no els fa por. A la merda els bascos.

La memòria basca només és utilitzada per l'extrema dreta com a símbol de terrorisme i mort. Morts parcials, naturalment, no pas les que van causar les forces de l'ordre.

La política en forma de pactes seguirà afavorint al País Basc per allò de no tornar a tenir problemes però més enllà d'unes transferències, els bascos ja no ens interessen.

Darrerament els treballadors del metall fan vaga i després de molt temps tornem a veure les carreteres mullades d'Euskadi plenes de vaguistes, tornem a veure els cascs vermells de la Ertzaintza, tornem a sentir crits que no entenem. Torna el País Basc. Però no eren ja independents?

Una llàstima que a una terra se la conegui només a través del conflicte, que se la recordi com espai de terror a evitar, que se l'oblidi en la seva intensitat per recuperar-ne només els tòpics. Una llàstima malbaratar una cultura que per sí mateixa seria capaç d'omplir tota la península. Una llàstima tornar als esforçats aizkolaris el paper de folkloristes nacionals.

LLUFA.

